

Το Αυγό Σκηνή 4

Σόλων: ...εσύ πήρες φόρα και δεν με άφησες να σου ολοκληρώσω, να σου καταθέσω τις σκέψεις μου.

Λουκάς: Τώρα μας χρειαζότανε άλλο ένα τσιγάρο. Ζείς εσύ άλλα πενήντα χρόνια χωρίς τσιγάρο;

Σ: Πρώτα-πρώτα, σταμάτησε την πολιτική υπέρ του τσιγάρου, διότι θα μας κολλήσουν την ρετσινιά ότι τα πιάνουμε από τις καπνοβιομηχανίες. Το τσιγάρο σκοτώνει, κι εσύ ως υπανάπτυκτος δεν μπορείς να το κόψεις. Λοιπόν, τί λέγαμε; Κοίταξε, Λουκά, μωρό μου, εάν όντως έχουμε ακόμα άλλα πενήντα χρόνια ζωής, αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν και τεράστια περιθώρια να δράσουμε, κατάλαβες; Να ενεργήσουμε.

Λ: Δηλαδή;

Σ: Τί δηλαδή, Λουκά; Σε πενήντα χρόνια αντιλαμβάνεσαι τί και τί δεν μπορεί να κάνει ο άνθρωπος.

Λ: Α, ο άνθρωπος, ναι, τί και τί. Εμείς τί θα κάνουμε, όμως;

Σ: Κι εμείς, Λουκά, κι εμείς. Τί είμαστε, ζώα είμαστε εμείς; Υπολόγισε τί και τί δεν συνέβει από το χίλια εννιακόσια τριάντα οκτώ μέχρι το χίλια εννιακόσια ογδόντα οκτώ, μέχρι σήμερα.

Δηλαδή, τί και τί δεν έκανε ο άνθρωπος.

Λ: Ο άνθρωπος; Εγώ, τί και τί θα κατορθώσω εγώ;

Σ: Εσύ τα πάντα μπορείς να κάνεις, ότι θέλεις, Λουκά, τα πάντα μπορείς να κάνεις.

Λ: Τα πάντα;

Σ: Ε βέβαια τα πάντα.

Λ: Οτι θέλω μπορώ να κάνω; Δεν μου λες, και μπορώ να γίνω δηλαδή περιπτεράς, να πούμε;

Σ: Και περιπτεράς μπορείς να γίνεις, μόνο;... Αρχιπεριπτεράς. Αυτό μας έλειπε τώρα, σε πενήντα χρόνια να μην μπορούμε να γίνουμε περιπτεράδες, ε τί κάνουμε τότε, ρέ;

Λ: Δηλαδή ότι θέλω μπορώ να γίνω;

Σ: Ότι θέλεις μπορείς να γίνεις. Μπορείς να γίνεις ας πούμε και κρεοπώλης μπορείς να γίνεις, και ανθοπώλης, και σταρ...

Λ: Και σταρ ε;

Σ: Και σταρ, βέβαια. Σταρ βεβαίως, αυτό είναι το ευκολότερο, κατάλαβες; Το ευκολότερο, μπορείς να γίνεις σταρ, αλλοίμονο.

Λ: Σουβλατζής; Το σουβλάκι πουλάει.

Σ: Ε βέβαια, πουλάει το σουβλάκι, αλλά κάτι πιο αξιοπρεπές, Λουκά. Κάτι πιο αξιοπρεπές, κάτι...

Λ: Δηλαδή, τί αξιοπρεπές;

Σ: Ε, πιο αξιοπρεπές.

Λ: Δηλαδή μπορώ να γίνω χρυσοχός; Ε άσε που πουλάς μπρούτζο και το πληρώνεις για χρυσάφι.

Σ: Ναι, και το χρυσάφι. Αλλα σου είπα, κάτι πιο... Εν πάσει περιπτώσει, αν θέλεις να γίνεις χρυσοχός, δεν υπάρχει αντίρρηση, κατακυρώνεται.

Λ: Το ψάχνουμε τώρα, το ερευνούμε.

Σ: Ε βέβαια το ερευνούμε. Κοίταξε, το κοιτάμε λίγο πιο μακροπρόθεσμα, το κοιτάζουμε λίγο σταυρικά, αν θέλεις, λίγο σφαιρικά, γκλομπάλ, κατάλαβες; Το χρυσάφι, τί νομίζεις, σήμερα είναι, αύριο δεν είναι.

Λ: Το πετρέλαιο;

Σ: Ε και το πετρέλαιο. Σήμερα είναι, αύριο δεν είναι. Εξαντλείται, κάποτε εξαντλείται.

Λ: Αλλά σταρ, τόσο εύκολα;

Λ: Ε βέβαια, σταρ. Ευκολώτατο. Το αφήνουμε γι' αργότερα κατάλαβες; Πληθώρα, ασφυκτιάς. Όμως, μπορούσαμε να βρούμε μια ατομική βόμβα, κατάλαβες; Έτσι μια βόμβα κάτι σαν την ατομική.

Λ: Δηλαδή ο Ωνάσης τί ήτανε, φτωχός δεν ήταν;

Σ: Κι αυτός, βεβαίως, πολύ πιο φτωχός από μας. Ούτε λόγος.

Λ: Και ο Νιάρχος, και ο Φορντ, και ο Λάτσης; Φτωχοί δεν ήταν;

Σ: Κι όλοι αυτοί πολύ φτωχοί. Γιατί αν δεν είσαι φτωχός, γιατί να θέλεις, σώνει και καλά, να γίνεις πλούσιος; Εμείς, Λουκά, παραδείγματος χάριν, εάν είχαμε εξασφαλίσει ας πούμε εργασία και σπίτι, έτσι θα πηγαίναμε μέχρι το τέλος, κατάλαβες; Χωρίς κανένα όνειρο, μωρό μου. Ενώ τώρα μπορεί να υποφέρουμε λίγο, όμως έχουμε όνειρα πολυτελείας. Πλούσια όνειρα.

Λ: Δηλαδή, Σόλων, συμφέρει να είσαι φτωχός.

Σ: Ε βέβαια συμφέρει, γιατί μόνο ο φτωχός ονειρεύεται να γίνει πλούσιος, Λουκά.

Λ: Μόνο, να κοιτάζουμε να κάνουμε μια εφεύρεση.

Σ: Ναι βέβαια, τί νομίζεις, κι αυτή είναι ευκολώτατη. Τί νομίζεις ότι ήτανε ο Αϊνστάϊν και ο Μαρκόνι; Ευκολώτατο, και ξέρεις κι ανέξοδο. Τί νομίζεις ότι είναι; Μια ιδέα, την πιάνεις και τη κτυπάς, Λουκά, κατάλαβες; Μόνο που αυτά χρειάζονται κάποια εχεμύθεια, μη σου κλέψουν την ιδέα, κατάλαβες;

Λ: Μόνο να κοιτάζουμε να εφεύρουμε κάτι σπουδαίο.

Σ: Αυτό δε σου λέω, μωρό μου; Ψάξε, ψάξε, σκέψου, για να πετύχουμε διάνα.